

...
תיאטרון האוניברסיטה

...
מופע עצמאי
מסלול לתואר שני - שחקנית יוצרת חוקרת.
תיאטרון קהילתי וארטיזמים
בתמיכת קרן הפקות ע"ש אהלה הלוי

החוג לאמנות התיאטרון
הפקולטה לאמנויות
ע"ש יולנדה ודוד כץ
אוניברסיטת תל אביב

הגלריה

בניין מקסיקו, הגלריה האוניברסיטאית וחצר בניין גילמן | כרטיסים: <https://bit.ly/tktstau>

הכניסה לקמפוס דרך שער 4 ברח' ד"ר וייז, שערים אחרים עלולים להיות סגורים

מסלול מופע עצמאי לתואר שני יישומי (MFA) מציע לימודים ביצירה עצמאית של תיאטרון ופרפורמנס. המסלול מכשיר ליצירה של שחקן. ית יוצר. ת. חוקר. ת. וליצירה קהילתית וארטיביסטית. מופע עצמאי הוא כיום ערוץ יצירה מוביל במוסדות תרבות, פסטיבלים מקומיים ובינלאומיים ועבודה עם קהילות. המסלול מקנה כלים להשתלב בזירה ענפה וחשובה זו.

בתהליכי יצירה המזמינים יוזמה ומאפשרים ניסוי, גילוי וחידוש של השפה האמנותית, מופע עצמאי יכול להתבסס על מגוון חומרים מקוריים. ביניהם, נרטיבים חברתיים ואתנוגרפיים, סיפורים אוטוביוגרפיים בעלי ערך קולקטיבי ועיבוד של חומרים היסטוריים, תיעודיים, מחקרניים וספרותיים. היצירה המערבת מחקר ביצועי ועיוני יכולה להיות מילולית, לא-מילולית, בינתחומית, חזותית, כוריאוגרפית, ועוד; ומזמינה גיבוש של תפיסה דרמטורגית, פרקטיקות של פרפורמנס, חשיבה מרחבית, חזותית ובינתחומית ופיתוח יכולת משחק וביצוע.

הלימודים – במשך שנתיים, בימים מרוכזים – כוללים שיעורים מעשיים ייעודיים לפיתוח מופע עצמאי, סמינרים, ושיעורים המלווים בשנה השנייה מופע גמר אישי או משותף. התואר מסתיים בבחינת גמר המתייחסת למופע. ההקשר האקדמי מזמן לאורך הלימודים שילובים משמעותיים בין התנסויות אלו.

מסלול ייחודי זה נוטל מקום מרכזי בחוג לאמנות התיאטרון ובפעילויות הפקולטה לאמנויות. הפרויקטים שנוצרים בו, ועולים בפסטיבל **טריבונה**, מוצגים על במות חיצוניות וזוכים בהכרה ובהצלחה. תפיסתו הולמת את מרכזיותו וחשיבותו של תחום המופע העצמאי בארץ ובעולם.

זירת המופע העצמאי, הכורכת את החשיבה האסתטית ואת חקר הביצוע בחוויות חיים משמעותיות, היא תמיד התנסות מורכבת, בוודאי בעת מלחמה, בזמנים של ערעור קיומי ושיבוש חברתי עמוק. הודות לרוח ולכוח היצירה, האופטימיות והסולידריות, יחד עם צוות מלווה מסור ומחויב, מתקיים פסטיבל **טריבונה**.

מתוך השיר **תמיהה** מאת טוביה ריבנר

בן אדם מסגל לשאת כמעט הכל
ואיש אינו יכול לדעת מתי והיכן
תכניע אותו השמחה.

...
תיאטרון האוניברסיטה

...
מופע עצמאי
מסלול לתואר שני – שחקנית יוצרת חוקרת.
תיאטרון קהילתי וארטיזם
בתמיכת קרן הפקות ע"ש אהלה הלוי

החוג לאמנות התיאטרון
הפקולטה לאמנויות
ע"ש יולנדה ודוד כץ
אוניברסיטת תל אביב

טריבוּנה

אוניברסיטת תל אביב, בניין מקסיקו, הגלריה האוניברסיטאית, חצר בניין גילמן
להזמנת מקומות מראש דרך האתר: <https://arts.smartticket.co.il/page/35>

צוות טריבונה

ראשי מסלול מופע עצמאי: פרופ' דפנה בן-שאול, ד"ר חן אלון

ליווי אמנותי: ד"ר חן אלון, נטלי צוקרמן

שיעור הפקה: גדי בר-עוז

שיעור מכניזם של המופע לקראת טריבונה: נטלי צוקרמן

שיעור וחונכות עיצוב: כנרת קיש

שיעור וחונכות תנועה: מור לידור

שיעורים בשנה א' – בסיס לטריבונה: פרופ' יעל קרמסקי, ד"ר חן אלון, גדי בר-עוז, נטלי צוקרמן,

אפרת שטינלאוף

עיצוב תאורה בטריבונה: איריס מועלם, יהונתן גורפיל

צוות הפקת טריבונה – סטודנטים

ניהול הפקה: עומר הראל, עמית לוי

צוות טכני ותפעול הצגות: שגיא אבישי, שנינה אזר, ריבי גרינשפון, ניב לוי, שדא סויטאת, יעל

פלדמן, הודיה קלייטמן

שותפים ממסלול מופע עצמאי שנה א': אן מארי אריאל ג'ייקובסון, עלאא נעאמנה, צבי סהר

צוות הגלריה האוניברסיטאית ע"ש גניה שרייבר ויד מישל קיקואין

מנהלת הגלריה האוניברסיטאית: דנה גולן מילר

אוצרת ראשית: ד"ר תמר מאיר

ע. אוצרת: רוני כוכבי

ניסים עטיה; עילי פירילאס; מיכל שני

מופעי **טריבונה** (על פי א"ב של שמות היוצרים/ות)

דבורית בן יוסף תפרים נסתרים	ישראל עמנואל שאלת ההצגה
18:00, 6.7.2025	19:15, 6.7.2025
20:30, 6.7.2025	18:00, 7.7.2025
18:45, 8.7.2025	20:45, 8.7.2025
בניין מקסיקו, 121	בניין מקסיקו, 207ב'
יהודית גפן עם הודיה קלייטמן וקבוצת המנטוריות מה שאמרו עלינו	אור ענבר יסמין חצוף
18:30, 6.7.2025	20:00, 6.7.2025
19:30, 8.7.2025	20:15, 7.7.2025
בניין מקסיקו, 207ב'	19:00, 8.7.2025
	הגלריה האוניברסיטאית
יעל וליאר כי כך בחרתי	ענבל קפלן לשתות את עצמנו - לדעת
21:00-18:30, 6.7.2025	21:30, 6.7.2025
21:00-18:30, 7.7.2025	21:15, 8.7.2025
21:00-18:30, 8.7.2025	20:30, 10.7.2025
הגלריה האוניברסיטאית מופע משך; הצופה שווה כרבע שעה	בניין גילמן, חצר הקפיטריה
מיכל כהן התפוח לא נופל	ירדן שפירא-קופרמינץ על הסף
19:15, 7.7.2025	20:30, 6.7.2025
18:00, 8.7.2025	20:15, 7.7.2025
18:00, 10.7.2025	19:00, 10.7.2025
בניין מקסיקו, 207ב'	בניין מקסיקו, 207א' (מראות)
קלייר כהן חביליו באמאש'לך?!	
18:45, 7.7.2025	
20:15, 8.7.2025	
19:45, 10.7.2025	
בניין מקסיקו, 121	

מפגש להוקרת קרן ההפקות ע"ש אהלה הלוי

יום שלישי, 8.7.2025, 17:00, בניין מקסיקו 212

ברכות

פרופ' אדר' **ערן נוימן**, דקאן הפקולטה לאמנויות
ד"ר **דרור הררי**, ראש החוג לאמנות התיאטרון
עו"ד **דורון כוכבי**, נאמן הקרן ע"ש אהלה הלוי

צבי סהר

דרך הסיפור: בין אישי לקולקטיבי במופע עצמאי

הנחיה: ד"ר **חן אלון**, פרופ' **דפנה בן-שאול**

מופעי

טריבונה

תפרים נסתרים

יצירתה של דבורית בן יוסף

בעקבות מותה של אם המשפחה, מתכנסים ילדיה. כל אחד מהם נושא עמו כאב ישן ויריבויות מודחקות. כדי לשמר את התפרים העדינים שחיברו ביניהם, מבקשת האם בצוואתה דבר פשוט לכאורה – שיישארו בקשר אוהב ומתחשב.

האם יצליחו?

פינוי ארון הבגדים של האם מפיח חיים בבגדים הישנים, ויחד איתם יוצאות מן הארון דמויות המשפחה. זיכרונות שולחים מסרים מהעבר אל ההווה במערבולות של זמן ומערכות יחסים. מבעד לקרבה ולטיפול באם החולה, מתגלה כי לא נלחמים רק על נכסים, אלא על הזכות לספר את הסיפור. בין כמיהה לקשר לבין חשש מהתפרקות, הסיפור המשפחתי על זיכרון ושכחה הוא גם אלגוריה על הארץ.

המופע נוצר בעקבות מותה של אמי, איסוף ותיעוד של חומרים שכתבו הוריי ומצאנו במהלך סידור הבית הישן. המופע הושפע גם מחקר מחלת האלצהיימר, ובעיקר, השלכות המחלה על המשפחה המטפלת בחולה.

יצירה וביצוע: דבורית בן יוסף / משחק ויצירת-שותפה: דבורה ג'פי / יצירות שותפות: כלנית הראל ילון, שי לביא טל, מיכל כהן, ענבל קפלן, ישראל עמנואל / ליווי אמנותי: ד"ר חן אלון

שירים: Jay Livingston and Ray Evans, "Que Sera, Sera"; שלישית גשר הירקון, "איילת אהבים", "אותך"; "Cabaret", "Money, Money"; Debussy, "Clair de lune", בביצוע אלון אהל.

תודות: למשפחה שלי – לילדים המדהימים שלי, שהם הכל והכל בשבילם; לאחי ולאחותי האהובים שתמיד שם בשבילי עם אוזן קשבת ועצה טובה; להוריי האהובים שאליהם אני מתגעגעת והכי מסקרן מה היו אומרים על...

מה שאמרו עלינו

יצירתן של יהודית גפן, הודיה קלייטמן וקבוצת המנטוריות

במהלך החודשים האחרונים נפגשנו, מדי שבוע, קבוצת נשים צעירות, בוגרות תוכנית המנטורינג – תוכנית המכשירה צעירות אשר חוו קושי ומצוקה לסייע לנערות בסיכון. במהלך המפגשים, יצאנו למסע של חקירה, יצירה, משחק, כאב וגילוי לב. בתהליך תיאטרוני מלא חיים, צחוק ואומץ, פתחנו ביחד את השאלות הגדולות (והקטנות) של החיים דרך העדשה הייחודית של היותנו נשים.

מה זה אומר נשיות? האם היא בכלל קיימת? כיצד היא באה לידי ביטוי ואיך היא נראית? האם יש דרך כנונה להיות נשית? מי מכתוב לנו מהי נשיות? אנחנו? החברה? אמא? מה משותף לנו כנשים? מה שונה? ואיך זה מרגיש כשכולם מסתכלים, אבל אף אחד לא באמת רואה?

זוהי ההזדמנות שלנו להשמיע את הקול שלנו, לחגוג את נשיותנו וגם את החלקים האחרים, לבעוט במה שאנחנו רוצות, בלי לדפוק חשבון.

המופע שלפניכם הוא לא סיפור אחד, אלא קולאז' של קולות, דמויות, רגעים של אמת ותיאטרון. יש בו הומור, כאב, דמיון ומציאות, אבל בעיקר – הרבה לב. כל סצנה צמחה מתוך הקבוצה, מתוך סיפורים אישיים, מתוך רגעים שנאספו מתוך התהליך הקבוצתי ונארגו יחד לכדי יצירה מקורית.

זהו ערב חד-פעמי שנכתב ונוצר במיוחד על ידי ולמען המשתתפות, והוא הזדמנות נדירה להציץ לעולמה הפנימי של קבוצה אמיצה שלא מפחדת לשאול – ואולי גם להשיב – מהי נשיות בשבילי?

יצירה וביצוע: ליבי שלו אשואל, ראנין דהאמשה, רות ליידרמן, איילה פוקס, שונטל פרץ, קשת שינדלר, יהודית גפן, הודיה קלייטמן / ליווי אמנותי: נטלי צוקרמן

שירים: "הבא שנוגע בי מת", מילים, לחן וביצוע: אפרת גוש; "אני אישה", מילים: שונטל פרץ; "סדנה להעצמה עצמית", ביצוע: מועדון הקצב של אביהו פנחסוב, מילים ולחן: אביהו לנדור וישראל ברייט; "לב ליבי", ביצוע: שרית חדד, מילים ולחן: שרית חדד, תמר יהלומי ויונתן קלימי; "אנא מג'נונה", מילים, לחן וביצוע: עדן בן זקן.

תודות: לשרית מוסרי סממה, רכזת תוכנית הבוגרות של המנטורינג; לד"ר חן אלון על הליווי לאורך כל השנה.

כי בך בחרתי יצירתה של יעל וליאר

בחלומותינו, אנחנו מוצאות את עצמנו מזוקקות לעיקר. ללא הקשר, חשופות וחסרות הגנה מפני עומס העולם הער. נאלצות להתמודד עם השאלות הכי עמוקות, הכי סודיות, והכי קשות לביטוי. טוב ורע, חיים ומוות. לפעמים אנחנו מתעוררות חכמות יותר. לפעמים – מבוישות. לפעמים רוצות לזכור. לפעמים – לשכוח.

לפני שמונה שנים בני גלעד התאבד. שנתיים לאחר מכן חלמתי חלום ובו שאל אותי שאלה. לא הצלחתי לענות לו. הלילה אני מזמינה אתכם. להצטרף אליי, אל חלומי, כדי שתוכלו לבחור עבורי.

באירוע משך שהוא חצי מופע וחצי מיצב, אני ואתם. נחקור יחד, בארבע עיניים, שאלה שאולי לא היינו מוכנים. ות לשקול מחוץ לחלום. אני מתחייבת לא לספר לאף אחת מה בחרתם.

יצירה וביצוע: **יעל וליאר** / ליווי אמנותי: ד"ר חן אלון

מוזיקה: Rossini, "Stabat Mater", British Philharmonia Orchestra

תודות: לאישי דניאל ולילדי יאיר ועדי, נתן ומרים, צחי, שריה ושלם, כולם סובלניים ונבונים; למשפחתי המורחבת ולחבריו של גלעד, ששלחו לי את הזיכרונות שלהם; לנטלי צוקרמן ולפרופ' יעל קרמסקי שהעניקו לי כלים חיוניים; לד"ר חן אלון, שבחוכמתו יודע כמה להקשיב וכמה לכוון; לכנרת קיש, שהפכה את המופע לקוהרנטי ויפה יותר; לרוני אנגלמן שבנתה לי מקט מטוב לבה; ולחבריי במסלול שמהם. למדתי הרבה.

התפוח לא נופל

יצירתה של מיכל כהן

אחרי 7 באוקטובר נאלצנו, משפחתי ואני, לעזוב את ביתנו שבמטולה השוכנת על גבול הלבנון. ארזנו מזוודה קטנה לכמה ימים ומאז לא שבנו. כמטולאית שורשית שגדלה על הגבול, חונכתי לא לפחד. לא לבכות. לא להישבר.

חוויית העקירה הפתאומית מהבית, מהשורשים, מהמשפחה, מהשגרה, מהקהילה, מהעבודה, מהחיים ומהזיכרונות יצרה אצלי סדקים בחומות הלב. האתוס שגדלתי עליו נשבר. הבית הפך לשטח צבאי סגור. מצאתי את עצמי פליטה בארצי, במקום חדש, לזמן לא ידוע, בחדר קטן בקיבוץ.

זהו מופע אוטוביוגרפי המשקף את ההתמודדות היומיומית בתוך המציאות החדשה שנוצרה ומביא את סיפור העקירה מזווית אישית, משפחתית ולאומית. זהו מסע אישי-פוליטי על התפכחות וגעגוע למה שהיה ולא יחזור.

דרך קילוף תפוחים מתקלפים ונחשפים סיפורים על שורשים ובית, שבר ואובדן.

יצירה וביצוע: מיכל כהן / ייעוץ אמנותי: מיכל סבירוני / ליווי אמנותי: נטלי צוקרמן

טקסט מתוך: נטליה גינצבורג, *המידות הקטנות*, תרגום: יונתן פיין, תשע נשמות, 2019.

מוזיקה וביצועי שירים: "Air Supply, 'All Out of Love'; אפי נצר, 'פה בארץ חמדת אבות'; דובי זלצר, 'לחיי העם הזה'; אילנה אביטל, 'אבא, אמא וארץ ישראל'; להקת חיל הים, 'כל העם במילואים'; אורנה ומשה דץ, 'כאן'; שם טוב לוי, 'שיר'; שם טוב לוי, 'שובי לביתך'.

תודות: להורים האהובים שלי, נחמה ואלעז כהן, השורשים והבית שלי; לחגי, בן זוגי ושותפי למסע החיים שתומך ללא גבול, וילדיי אורי וגל, האור בחיי; לאחיותי נורית ושירי האהובות; למיכל מירון, אפרת נתניאל ורינה הוד על התמיכה הנפשית והאמנותית; להראל קרטס על הרעיונות הנפלאים; לעינת מור על העצות הטובות; לתמר רוזנבאום על העזרה בעיצוב הבמה; לאסף לויטין על העזרה והקול בהקלטות; ולצוות המרצות.ים על הליווי, התמיכה ופתיחת מרחב של גילוי, העמקה והשראה.

מוקדש בגעגועים לאמי האהובה, שנעקרה מביתה ולא הספיקה לשוב.

באמאש'לך?!

מופע של ספוקן-וורד, שירה, ראפ וקול אבוד
יצירתה של קלייר כהן חביליו

“מה בא לך?” “מה? לא בא לך?” “מה שבא לך....” (האמנם?)

מטיפת הדם הראשונה אל הציפייה החברתית להרות, בין כאב לבלבול, בין מה שאני
מרגישה למה שאומרים לי שאני אמורה להרגיש, מילדה בגוף של אישה אל אישה
שמרגישה כמו ילדה אבודה. מתוך כך נולד מופע זה.

זהו מסע קולי דרך הקול הנשי שלי ואחר חיפוש הקול שלי –
שנעשה בו שימוש, שנתון לפרשנות, לציפיות ולחץ חברתי,
מסע שנועד לחפש אחר תשובות, ובעיקר ליצור מרחב בטוח לשאול.

הפרפורמנס שוזר טקסטים אישיים, ספוקן-וורד וקטעי ראפ, מתוך הרצון להבין –
האם הקול שלי הוא באמת שלי? האם הגוף שלי שייך לי?
האם הבחירה שלי באמת חופשית? האם מותר לי גם לא לדעת?

זו קריאה לשקט – בתוך הרעש החברתי,
זו קריעת לידה עצמית – מתוך הציפייה החברתית ללדת,
מרחב בטוח להתבלבל בו, שיר כואב שלפעמים מצחיק,
שיר מצחיק שלפעמים כואב.

יצירה וביצוע: קלייר כהן חביליו / ליווי אמנותי: ד"ר חן אלון

שירים וסאונד: “ICE” – Freestyle Beat | Free Type Beat 2024; “לונדון” מילים: חנוך ליון,
ביצוע ולחן: חוה אלברשטיין.

טקסטים מתוך: Karen Finley, “It’s My Body” by Mary Cassidy; ש. אנסקי, *הדיבוק*, תרגום:
חיים נחמן ביאליק, אור-עם, 2005; אובידיוס, *מטמורפוזות*, תרגום: שלמה דיקמן, מוסד ביאליק,
1965 (“נרקיסוס ואכו”: כרך א’, ספר שלישי, שורות 339-510); זיגמונד פרויד ויוזף ברויאר,
“העלמה אנה או (1895)”, *מחקרים בהיסטוריה*, תרגום מרים קראוס, בית ספר לפסיכותרפיה
קוגיטו – ספרים: הוצאה לאור, 2004.

תודות: לצוות האוניברסיטה המסור על הליווי, הייעוץ, התמיכה וההתעקשות לשאול שאלות
ולערער; לד"ר דיאגו רוטמן על הייעוץ והאזון הקשבת; למשפחתי ובן זוגי על התמיכה התמידית.

שאלת ההצגה

יצירתו של ישראל עמנואל

”טבעה של כתיבה פילוסופית הוא להתעמת, בכל סבב מחדש, עם שאלת ההצגה.”*

דייט שמשלב על חוף הים, זיכרונות צפים, או אולי דווקא טיעון פילוסופי שמופיע בצורה לא טיפוסית? במופע נבחנת שאלת ההצגה – איך אדם מציג את עצמו, איך הפילוסופיה מציגה את עצמה?

המופע נובע מאי־נחת: אי־נחת מסגירת ההצגה או האדם בתוך סיפור אחד מובן ולכיד, אך גם אי־נחת מההתפזרות והניתוק התיאורטיים המאפיינים פרפורמנס מודע לעצמו. האם בסיפור נטמעים במציאות ללא ביקורת הכרחית, או בסיפור דווקא מתאפשר לנכוח? האם התיאוריה היא דיסוציאציה המרחיקה אדם מעצמו, או דווקא האמצעי היחיד להבין את המציאות ולהתקרב אליה (ואל הסיפורים שבה) בגישה מפוכחת? ובעיקר, מה קורה לכל זה במפגש עם מישור אחר?

בנתיב רפלקטיבי ואסוציאטיבי המתעקש על סיפור, בעזרת ולטר בנימין וחנה ארנדט ובסיוע טבעו הנוכח והגופני של התיאטרון, המופע ינסה לרקוד על שתי החתונות: בין נרטיב לתיאוריה, בין אינטימיות לוויכוח, בין מסיבת גייז לדיון מופשט. אדם־מופיע מנסה להבין את שאלת ההצגה: כיצד יהיה מובן לעצמו ולאחרים? ואולי דווקא דרך ההצגה, ההתחפשות והשקר, יוכל להופיע באמת.

* על פי תרגום אנגלי למוצאו של מחזה־התווה הגרמני מאת ולטר בנימין:

Walter Benjamin, *The Origin of German Tragic Drama* [1928], trans. John Osborne, Verso Books, 1998, p. 27.

יוצר ומבצע: **ישראל עמנואל** / שחקן שותף: **עמית לסרי** (בוגר מסלול משחק) / דרמטורג: **יונתן אטלס** / ליווי הפקתי: **עלאא נעאמנה** / ליווי אמנותי: ד”ר **חן אלון**

שירים וסאונד: 2022 Cristobal Tapia De Veer, “Renaissance”; “Lass uns Reden”, 2Hermanoz, 2025

תודות: רוני הלר, גלי גרדין, ליה הדרי, דוד מנוביץ’, כרמל בן־אשר.

יסמין חצוף

יצירתו של אור ענבר

בכיתה ב' אחת הבנות שאלה אותי למה אני לא עושה כמו דנה אינטרנשיונל. אבל אף פעם לא רציתי להיות בת. רציתי להיות אני – גם אם לא היה לזה שם ברור. רציתי שיהיה מקום בעולם גם לבנים כמוני, שאהבו לשחק בברביות, להתחפש עם סדינים, למדוד את נעלי העקב של אמא ולשיר שירי מחזות זמר מול מראה; בנים שלא התאימו לחברות של הסביבה וחברתו את עצמם בדרך שלהם.

יחד עם עוד שני בנים כמוני יצאנו למסע אל תוך חדרי הלב, הארון והזיכרון. חלקנו חוויות, אספנו רגעים של חיקוי, של התחפשות, של קישוט, של גילוי והסתרה – ובנינו מהם את מגרש המשחקים שלנו, שבו אנו יכולים לשאול את כל השאלות ולתת ביטוי לתשוקות הכי כמוסות.

כצידה לדרך לקחנו אתנו דמויות נשים גדולות מהחיים ומההיסטוריה, מהקולנוע והתיאטרון, ואת מילותיו של פדריקו גרסיה לורקה שכתב על התשוקה הבלתי מדוברת, על הקול שלא נשמע ועל "מתרומם" אחד, ש"מתקשט לו ביסמין חצוף, צחור".

יצירה ובימוי: **אור ענבר** / מבצעים ויוצרים-שותפים: **אופק אהרונז, דור כהן** / ליווי אמנותי: ד"ר **חן אלון**

טקסטים מתוך: פדריקו גרסיה לורקה צדף של אור בלילה (אסופת שירים), תרגום: טל ניצן, קשב לשירה, 2024; פדריקו גרסיה לורקה, בית ברנרדה אלבה, תרגום: רבקה משולח, אור עם, 1989.

שירים וסאונד: "Aunque Es De Noche", מילים, לחן וביצוע: רוסאליה; "קברט", מתוך המחזמר, מילים: פרד אב, לחן: ג'ון קאנדר, ביצוע: לייזה מינלי; "ולס הפרחים" מתוך "מפצח האגוזים" של צ'ייקובסקי.

תודות: לצבי סהר ועדי מאירוביץ' על הרחבת נקודת המבט ועצות טובות; להלל מליניאק על שותפות בפיתוח היצירה בשלביה הראשונים.

לשתות את עצמנו – לדעת

יצירתה של ענבל קפלן

לילה. פאב. שולחנות קטנים ואורות עמומים. על הבר – אישה אחת, כמה פנים, הרבה סיפורים.

”לשתות את עצמנו – לדעת” הוא ערב שבו החיים והבדידות נמזגים יחד, כוס אחרי כוס. בין צחוק לשתיקה, בין שאלה לתשובה שלא נאמרת, נחשפים סיפורים אישיים – על נטישה, על עצמאות, על אהבה שאיננה ועל הכוח להמשיך למרות הכל.

המפגש מתקיים בפאב השכונתי שפתחתי באוניברסיטת תל אביב, והקהל שותף, ולא רק כצופים, אלא כחלק מספיד־דייט שנארג במופע. מוזמנים להגיע, לשתות, לדבר ולשתף זרים מוחלטים. אף אחד לא ישב עם האדם שהגיע אתו, בתקווה שייפתחו הלב והדעת.

הסיפורים שתספרו לעצמכם, לדייט שלכם ולי יובילו לסיפורים שלי – גרושה, עצמאית, בודדה, גיבורה ולפעמים גם סטריאוטיפית. אולי נגלה במה אנחנו דומים ובמה שונים – או ייחודיים, היכן אנחנו מרגישים בנוח ומתי שולטים בנו הספק ואי־הנוחות.

זהו ערב שבו לא שותים כדי לשכוח. שותים כדי לזכור, כדי לדעת משהו נוסף על עצמנו.

יצירה וביצוע: **ענבל קפלן** / ליווי אמנותי: **נטלי צוקרמן**

מוזיקה: Robert Miles, “Landscape”, 1956; Kander and Ebb, “Maybe this Time” in *Cabaret*, performed by Liza Minnelli, 1972; Avicii, “Waiting for Love”, 2015; “Fashion Lights” by Snail Music, Background music for Fashion Shows.

תודות: לאיש היקר שלי, יאיר, על התמיכה והאהבה; לילדים שלי, נבו, נעה וקשת, שהסתדרו בלי אמא, תמכו וחיבקו לאורך הדרך; לאמא שלי, לחמי ולחמותי ולכל חבריי שעזרו ותמכו במאמץ.

על הסף

יצירתה של ירדן שפירא־קופרמינץ

מחכים.

לדלת שתיפתח, לאור שיידלק, לסימן ברור.

אבל הזמן נשבר לרגעים קטנים ולא צפויים.

לא כל מה שנראה קיים. ולא כל מה שקיים מוכן שיראו אותו.

תחושת ביניים שאין לה שם. שקט תלוי באוויר.

המופע מבקש לבחון את הקו הדק שבין חיים לבמה, בין מה שנראה למה שנמצא באמת, בין הבטחה לא־זדאזות. הקהל ממתין להיכנס – על הסף. ואולי כבר מעבר לו.

זוהי חוויה תיאטרלית שאינה מתפתחת לפי כללים מוכרים. היא שמה במרכז את המתח, את הציפייה, ואת הרגעים שבהם שום דבר לא קורה – או אולי כבר הכל קורה בפנים, או מתחת לפני השטח. המופע מבקש לפרק את מנגנוני התיאטרון, תוך שימוש באסתטיקה של המתנה ושבר וערעור על קווי ההתחלה והסוף.

רסיסי זיכרונות, שברי שיחות, הבזקים של ילדות, אהבה ואובדן. היכן עובר הגבול?

כשהרגע יגיע – תדעו. ואם לא תדעו – גם זה בסדר.

יצירה וביצוע: **ירדן שפירא־קופרמינץ** / ליווי אמנותי: **נטלי צוקרמן** / ייעוץ וליווי: **צוות הגראדז' – נטלי ליון, חיים אברמסקי** / ע. הפקה: **אן מארי אריאל ג'ייקובסון**

תודות: להוריי האהובים, גליה וחגי.

החוג לאמנות התיאטרון

ראש החוג לאמנות התיאטרון: ד"ר דרור הררי
אחראית מנהלית בכירה: דנה אורן ברחי
רכזת תלמידים: יוליה לומברוזוב

ראשי מסלול מופע עצמאי (שחקן יוצר חוקר ותיאטרון קהילתי וארטיביזם לתואר שני):
פרופ' דפנה בן-שאל וד"ר חן אלון

ראש המסלול העיוני והמחקרי: ד"ר דרור הררי
ראש מסלול משחק: פרופ' יעל קרמסקי
ראש מסלול בימוי: דפנה זילברג
ראש מסלול תיאטרון קהילתי וארטיביזם (לתואר ראשון): ד"ר חן אלון
ראש מסלול עיצוב במה, קולנוע וטלוויזיה: במבי פרידמן
אחראית מנהלית במסלול עיצוב במה, קולנוע וטלוויזיה (לתואר ראשון): אורית צילר
ע. לראש מסלול משחק: עמית סלמן

צוות תיאטרון האוניברסיטה

מנהל תיאטרון האוניברסיטה: אלון טיראן
מנהל אדמיניסטרטיבי: גיא גודרוב
מפיק ראשי ואחראי לימודי הפקה: דני בילינסון
מנהל טכני: אמיר קסטרו
רכזת אדמיניסטרטיבית: עינת צ'אקי גואטה
מנהל המחלקה החינוכית: יונתן בק
רכזת פעילות מחלקה חינוכית: נעה פרשקר

נגר: סרג'יו גריסק | תופרת: ולנטינה סטץ | מדריך ייצור: אלי דור-חיים | עיצוב גרפי: דינה קונסון
| צילום יח"צ תוכן שיווקי: מיכאל פלוטנו | תכנות סאונד: עודד רוסלר | ניהול מתפרה וליוי ייצור
תלבושות: לוקאס ליברמן | | מחסן תלבושות ואביזרים: מיה וייס ונוי סלע

ועדת רפרטואר

פרופ' שרון אהרונסון להבי, סגנית הדקאן להוראה וללמידה; פרופ' פיטר אנדר, נציג מן החוץ; ד"ר
דרור הררי, ראש החוג לאמנות התיאטרון; במבי פרידמן, ראש מסלול עיצוב במה, קולנוע וטלוויזיה;
אלון טיראן, מנהל תיאטרון האוניברסיטה, יו"ר הוועדה; ד"ר מאיה ערד יסעור, נציגה מן החוץ.

לפרטים על תכניות הלימודים, ראיונות קבלה למסלולים השונים ואודישנים

אנא פנו לרכזת הסטודנטים.ות יוליה לומברוזוב:

Yuliya Lombrozov lombrozov@tauex.tau.ac.il

03-6409506

**תיאטרון האוניברסיטה מזמין אתכם.ן להצטרף לערוצים שלנו
ולהתעדכן בכל מה שקורה:**

אתר התיאטרון

<https://tautheatre.sites.tau.ac.il>

פייסבוק

<https://www.facebook.com/tautheatre>

אתר כרטיסים

<https://arts.smarticket.co.il/page/35>

אינסטגרם

https://www.instagram.com/tau_theatre

קבוצת מידע במייל

<https://bit.ly/TauTheatreEmail>

יום ראשון, 6.7.2025

- דבורית בן יוסף | תפרים נסתרים < 18:00, מקסיקו 121
- יהודית גפן עם הודיה קלייטמן וקבוצת המנטוריות | מה שאמרו עלינו < 18:30, מקסיקו 207'
- יעל וליאר | כי כך בחרתי < 18:30-21:00, הגלריה האוניברסיטאית. מופע משך; הצופה שווה כרבע שעה
- ישראל עמנואל | שאלת ההצגה < 19:15, 207'
- אור ענבר | יסמין חצוף < 20:00, הגלריה האוניברסיטאית
- ירדן שפירא-קופרמינץ | על הסף < 20:30, 207א' (חדר מראות)
- דבורית בן יוסף | תפרים נסתרים < 20:30, מקסיקו 121
- ענבל קפלן | לשתות את עצמנו - לדעת < 21:30, גילמן, חצר הקפיטריה

יום שני, 7.7.2025

- ישראל עמנואל | שאלת ההצגה < 18:00, 207'
- יעל וליאר | כי כך בחרתי < 18:30-21:00, הגלריה האוניברסיטאית. מופע משך; הצופה שווה כרבע שעה
- קלייר כהן חביליו | באמאש'לך < 18:45, מקסיקו 121
- מיכל כהן | התפוח לא נופל < 19:15, מקסיקו 207'
- ירדן שפירא-קופרמינץ | על הסף < 20:15, 207א' (חדר מראות)
- אור ענבר | יסמין חצוף < 20:15, הגלריה האוניברסיטאית

יום שלישי, 8.7.2025

- אירוע קרן אהלה הלוי < 17:00, 212
- מיכל כהן | התפוח לא נופל < 18:00, מקסיקו 207'
- יעל וליאר | כי כך בחרתי < 18:30-21:00, הגלריה האוניברסיטאית. מופע משך; הצופה שווה כרבע שעה
- דבורית בן יוסף | תפרים נסתרים < 18:45, מקסיקו 121
- אור ענבר | יסמין חצוף < 19:00, הגלריה האוניברסיטאית
- יהודית גפן עם הודיה קלייטמן וקבוצת המנטוריות | מה שאמרו עלינו < 19:30, מקסיקו 207'
- קלייר כהן חביליו | באמאש'לך < 20:15, מקסיקו 121
- ישראל עמנואל | שאלת ההצגה < 20:45, 207'
- ענבל קפלן | לשתות את עצמנו - לדעת < 21:15, גילמן, חצר הקפיטריה

יום חמישי, 10.7.2025

- מיכל כהן | התפוח לא נופל < 18:00, מקסיקו 207'
- ירדן שפירא-קופרמינץ | על הסף < 19:00, 207א' (חדר מראות)
- קלייר כהן חביליו | באמאש'לך < 19:45, מקסיקו 121
- ענבל קפלן | לשתות את עצמנו - לדעת < 20:30, גילמן, חצר הקפיטריה

בניין מקסיקו, הגלריה האוניברסיטאית וחצר בניין גילמן | כרטיסים: <https://bit.ly/tktstau>

הכניסה לקמפוס דרך שער 4 ברח' ד"ר וייז, שערים אחרים עולים להיות סגורים

הפסטיבל